EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.8.2020
COM(2020) 375 final

2020/0176 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om tillämpningen av unionens tullkvoter och andra importkvoter

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Förenade kungariket) lämnade unionen den 1 februari 2020. Protokollet om Irland/Nordirland som är fogat till utträdesavtalet (nedan kallat *protokollet*) kommer att tillämpas från och med övergångsperiodens utgång, dvs. från och med den 1 januari 2021.

I protokollet anges att Nordirland ingår i Förenade kungarikets tullområde och att Förenade kungariket kan inkludera Nordirland i det territoriella tillämpningsområdet för dess WTO-listor. Samtidigt föreskrivs det i protokollet att alla hänvisningar till unionens tullområde i protokollets tillämpliga bestämmelser, liksom i de unionsrättsliga bestämmelser som gjorts tillämpliga på och i Förenade kungariket med avseende på Nordirland genom protokollet, måste läsas som att de omfattar Nordirlands landterritorium. Detta innebär att trots att Nordirland formellt ingår i Förenade kungarikets tullområde måste Förenade kungariket vad gäller Nordirland tillämpa unionens tullagstiftning som om Nordirland fortfarande ingick i unionens tullområde.

De bilaterala avtalen mellan unionen och Förenade kungariket i enlighet med protokollet ger inte upphov till rättigheter och skyldigheter för tredjeländer.

Följaktligen kan import inom ramen för unionens importtullkvoter eller andra importkvoter som är tillämpliga på varor med ursprung i ett tredjeland som förs in i Nordirland inte räknas in i detta tredjelands rättigheter gentemot unionen, om inte tredjelandet har godtagit detta. Denna situation utgör en risk för en väl fungerande inre marknad i unionen och för den gemensamma handelspolitikens integritet genom eventuellt kringgående av unionens tullkvoter eller andra importkvoter. Vidare kräver varje avtal med ett tredjeland som föreskriver exporttullkvoter att varorna importeras till unionen. Det tredjelandet skulle därför kunna vägra att utfärda exportlicenser för direktimport till Nordirland.

För att hantera denna risk bör unionens tullkvoter och andra importkvoter endast vara tillgängliga för varor som importeras och övergår till fri omsättning i unionen och inte i Nordirland.

I kraft av protokollet skulle denna förordning även gälla för och i Förenade kungariket med avseende på Nordirland.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Detta initiativ ligger i linje med unionens pågående åtgärder för att ta itu med konsekvenserna av Förenade kungarikets utträde ur unionen och för att förbereda slutet av övergångsperioden på ett ordnat sätt, i synnerhet för att förbereda genomförandet av utträdesavtalet och protokollet om Irland/Nordirland.

• Förenlighet med unionens politik inom andra områden

Initiativet är också förenligt med unionens gemensamma handelspolitik.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artikel 207.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Den gemensamma handelspolitiken omfattas av unionens exklusiva behörighet. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

Den planerade åtgärden är det enda sättet att uppnå önskat resultat.

- **Val av instrument**

En lagstiftningsakt, en Europaparlamentets och rådets förordning, krävs eftersom den befintliga lagstiftningen inte ger kommissionen befogenhet att anta de föreslagna åtgärderna.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

Ej tillämpligt.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Ej tillämpligt.

- **Konsekvensbedömning**

Ej tillämpligt.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget har ingen inverkan på de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Ej tillämpligt.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 1 föreskrivs att unionens tullkvoter och andra importkvoter endast ska gälla för varor som importeras från länder utanför unionen och som övergår till fri omsättning i unionen. I artikel 1 förtecknas de relevanta tullområden som utgör unionens tullområde. Denna förteckning omfattar inte Nordirland, vilket gör att unionens tullkvoter och andra importkvoter inte kommer att vara tillgängliga för import till Nordirland. Artikel 2 innehåller bestämmelser om förordningens tillämpning som bör inledas dagen efter slutet av övergångsperioden, den 1 januari 2021.

2020/0176 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om tillämpningen av unionens tullkvoter och andra importkvoter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (nedan kallat *utträdesavtalet*) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2020/135[1] den 30 januari 2020 och trädde i kraft den 1 februari 2020.

(2) I artikel 4 i protokollet om Irland/Nordirland som fogats till utträdesavtalet (nedan kallat *protokollet*) upprepas att Nordirland ingår i Förenade kungarikets tullområde och att ingenting i protokollet hindrar Förenade kungariket från att inkludera Nordirland i det territoriella tillämpningsområdet för dess listor över medgivanden som är fogade till det allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (nedan kallat *Gatt 1994*).

(3) Samtidigt föreskrivs det i artikel 13.1 i protokollet att, utan hinder av övriga bestämmelser i protokollet, alla hänvisningar till unionens tullområde i protokollets tillämpliga bestämmelser, liksom i de unionsrättsliga bestämmelser som gjorts tillämpliga på och i Förenade kungariket med avseende på Nordirland genom protokollet, ska läsas som att de omfattar Nordirlands landterritorium.

(4) Enligt artikel 5.3 i protokollet ska unionens tullagstiftning enligt definitionen i artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013[2] tillämpas på och i Förenade kungariket med avseende på Nordirland. Dessa bestämmelser, jämförda med artikel 5.1 första och andra stycket i protokollet vad gäller varor som förs in i Nordirland från länder utanför unionen, innebär att unionens tulltaxebestämmelser inbegripet tullkvoter enligt Gemensamma tulltaxan eller relevanta internationella avtal, skulle vara tillämpliga på sådana varor som anses riskera att senare införas i unionen. Dessa tullkvoter omfattar särskilt importtullkvoter i unionens listor över åtaganden i enlighet med Gatt 1994, som överenskommits i unionens bilaterala internationella

[1] Rådets beslut (EU) 2020/135 av den 30 januari 2020 om ingående av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 1).

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

avtal, inbegripet kvoter för undantag från ursprungsreglerna, importtullkvoter enligt unionens ordningar för handelspolitiska skyddsåtgärder och andra autonoma importtullkvoter samt exporttullkvoter som fastställts i avtal med tredjeländer.

(5) Enligt artikel 5.4 i protokollet ska den unionslagstiftning som förtecknas i bilaga 2 till protokollet också tillämpas, enligt de villkor som anges i den bilagan, på och i Förenade kungariket med avseende på Nordirland. Detta inbegriper unionslagstiftning som föreskriver vissa importkvoter.

(6) De bilaterala avtalen mellan unionen och Förenade kungariket i enlighet med protokollet ger inte upphov till rättigheter och skyldigheter för tredjeländer.

(7) Följaktligen kan import inom ramen för unionens importtullkvoter eller andra importkvoter som är tillämpliga på varor med ursprung i ett tredjeland som förs in i Nordirland inte räknas in i detta tredjelands rättigheter gentemot unionen, om inte tredjelandet har godtagit detta. Denna situation utgör en risk för en väl fungerande inre marknad i unionen och för den gemensamma handelspolitikens integritet genom eventuellt kringgående av unionens tullkvoter eller andra importkvoter.

(8) För att hantera denna risk bör unionens importtullkvoter och andra importkvoter endast vara tillgängliga för varor som importeras och övergår till fri omsättning i unionen och inte i Nordirland.

(9) Varje avtal mellan unionen och ett tredjeland som föreskriver exporttullkvoter är endast tillämpligt på varor som importeras inom unionen. Det tredjelandet skulle därför kunna vägra att utfärda exportlicenser för direktimport till Nordirland.

(10) I kraft av artiklarna 5.3 och 4 i protokollet jämförda med artikel 13.3 gäller denna förordning även för och i Förenade kungariket med avseende på Nordirland.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Varor som importeras från länder utanför unionen kan omfattas av unionens importtullkvoter eller andra importkvoter eller av exporttullkvoter som tillämpas av tredjeländer endast om de övergår till fri omsättning inom följande områden:

– Konungariket Belgiens territorium.

– Republiken Bulgariens territorium.

– Republiken Tjeckiens territorium.

– Konungariket Danmarks territorium, utom Färöarna och Grönland.

– Förbundsrepubliken Tysklands territorium, utom ön Helgoland och området Büsingen (avtal av den 23 november 1964 mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Schweiziska edsförbundet).

– Republiken Estlands territorium.

– Irlands territorium.

– Republiken Greklands territorium.

– Konungariket Spaniens territorium, utom Ceuta och Melilla.

– Republiken Frankrikes territorium, utom de franska utomeuropeiska länder och territorier som omfattas av fjärde delen i fördraget om Europeiska unionens

funktionssätt, men inbegripet Furstendömet Monacos territorium, som det definieras i den tullkonvention som undertecknades i Paris den 18 maj 1963 (Journal officiel de la République française (Frankrikes officiella tidning) av den 27 september 1963, s. 8679).

– Republiken Kroatiens territorium.

– Republiken Italiens territorium, utom kommunen Livigno.

– Republiken Cyperns territorium, i enlighet med 2003 års anslutningsakt.

– Republiken Lettlands territorium.

– Republiken Litauens territorium.

– Storhertigdömet Luxemburgs territorium.

– Ungerns territorium.

– Maltas territorium.

– Konungariket Nederländernas territorium i Europa.

– Republiken Österrikes territorium.

– Republiken Polens territorium.

– Republiken Portugals territorium.

– Rumäniens territorium.

– Republiken Sloveniens territorium.

– Republiken Slovakiens territorium.

– Republiken Finlands territorium.

– Konungariket Sveriges territorium.

– Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiris och Dhekelias territorium, som de definieras i fördraget om upprättandet av Republiken Cypern, undertecknat i Nicosia den 16 augusti 1960.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*